

BULETIN INFORMATIV

pentru

LEGIONARI

Bergham — Bavaria

Mai

Anul IV, Nr.20

Iunie 1982

.. " Nimic nu s'a făcut vreodată, în lume, fără iubire . Nu putem iubi, nu putem crea . E un adevăr care depășește biologia . Pornește din divinitate, dela Isus . Cine poate închina o mare, nesfârșită iubire acestui neam românesc, acela îl va fecunda .

Căci numai cine poate astfel iubi neamul - neamul acela așa cum este el, socotit păcătos, ros de grele moșteniri istorice.. numai acela va putea desmorți latențele vieții etnice, aducând la suprafață un cu totul alt suflet românesc decât ne-am obișnuit să-l vedem. E aici un tainic proces de fecundare, un complicat joc de deslănțuiri lăuntrice pe care numai afectivitatea îl realizează în ascunsul suflet românesc .

Fenomenul politic (păstrăm cuvântul " politic "....) românesc, adică o mare înflorire de năzuinți, va fi posibil numai atunci când neamul acesta obijduit va simți, va simți însfârșit asupra lui, tradusă până în faptele mici, concrete, o mare iubire care planează deasupra-i, care îi va da însfârșit sentimentul că are pentruce trăi, că nu-i mai sunt zadarnice eforturile, că e înțeles, ajutat, ridicat "....

Victor P.Gârcineanu

" Din Lumea Legionară "

pg.6-7

Student la Universitatea din Iași..

....se anunțase Congresul Profesorilor Universitari din România.. și își avea fixate zilele de desbateri în 23,24 și 25 Septembrie 1923, în aula Universității ieșene. Se făcuseră invitații și se organizase o masă pentru oaspeți. Președintele Asociației Profesorilor Universitari era Prof.Ioan Găvănescul. Pentru că desbaterile erau publice, Prof.Găvănescul mi-a încredințat 100 de bilete de intrare să le dau studenților cari se mai găseau în Iași la aceea dată .

În ziua fixată pentru deschiderea Congresului mă îndreptam - pe strada Carol - spre Universitate. Am văzut pe stradă patrulare de jandarmi, dar n'am dat nici o importanță deosebită acestui fapt . De vr'un an de zile eram deprins cu spectacole de acestea. Când am ajuns aproape de Universitate, îmi iese în cale un inspector de poliție - și-mi spune că trebuie să mă întorc înapoi că n'am să pot intra în Universitate. Încep să protestez și-i spun că nu voi respecta această măsură abuzivă .

Deodată sare de lângă statuia lui Cogălniceanu un civil gras, cu fața roșie și cu ochii tulburi, care înaintea spre mine țipând în gura mare : " Eu sunt Prefectul Manciu ". Mi-a venit la început să râd de această prezentare originală, și totuși zămbind îi răspund calm : " Si eu sunt studentul Gârneață ! "

Răspunsul meu nu l-a calmat și el continuă pe același ton, strigând că el va face ordine - că n'am voie să intru în Universitate. Îi arăt biletul eliberat de Prof.Găvănescul și-i spun că numai cel care a eliberat biletul poate să mă oprească să intru în Universitate - și nu pot recunoaște acest drept altei persoane, chiar când acesta este Prefect de poliție la Iași .

Prezentarea caragioasă, tonul și înfățișarea lui ridicolă mi-a produs voie bună și eu, care eram violent în limbaj, am devenit ironic. El aflase, se vede, din timp cine sunt și atitudinea mea îl scotea și mai mult din sărite. Deaceea urlând ca un sălbatic îmi spune : " Să știi că dau ordin să te împuște, dacă încerci să pătrunzi în Universitate ! " -

Râzând îi replic : - " Ascultă domnule, când am pornit pe calea care merg, mi-am pus și ipoteza aceasta, că s'ar putea să fiu împușcat de oameni ca d-ta, dar asta nu mă face să dau în lături ! " De data asta a rămas fără să știe ce să mai spună; mi-a făcut impresia c'a fost dezarmat .

M-am dus apoi la Prof.Găvănescul și l-am pus la curent cu măsurile luate de Prefectul Manciu, care apărea atunci pentru prima dată pe teren (fusese de curând numit în această funcție) . De la Prof. Găvănescul am plecat la Prof.Cuza și am trecut iarăși pe strada Carol - printre patrulare de poliști, mergând spre strada Codrescu .

În fața Universității îmi iese iarăși în cale Manciu și-mi spune : - Dacă mai treci pe aici pun să te aresteze ! " -

- " Nu-mi fu teamă c'o să mă împuști, cum crezi că o să mă tem c'o să mă arestezi ! " , îi răspund și mi-am văzut de drum .

Când mă întorceam dela Prof.Cuza, întâlnesc pe Căpitanul Ciulei, care venea din susul străzii Carol și continuăm drumul împreună . Prin dreptul Căminului Studentelor suntem opriți de o patrulă de jandarmi. Căpitanul Ciulei protestează indignat și apare iarăși Manciu . Căpitanul Ciulei îi spune cine este și se arată revoltat de procedeul acesta sălbatic, de a opri oameni, cari trec pașnic pe stradă .

Urmează un schimb mai aspru de cuvinte și însfârșit plecăm amândoi la vale .

La câțiva zeci de metri, înaintea noastră, încadrat între patru jandarmi, care îl loviau cu patul armelor, îl văd pe studentul P.Toma dela litere - unul dintre adversarii luptei noastre și cu care eu personal avusesem un incident. Era arestat pentru că a vrut să intre și el cu bilet la Congresul Profesorilor Universitari și - dacă el concepea poate aceste măsuri împotriva noastră, nu putea înțelege că i se pot aplica și lui, care era dintre cei " pașnici " și - prin urmare refuza să se lase arestat, iar jandarmii căutau să-l convingă doborându-l sub ploaia de lovituri . N'am avut răbdare să văd acest spectacol brutal și am intervenit strigând jandarmilor să nu-l mai lovească, iar pe el sfătuindu-l să se lase arestat și să-și dea seama că nu se poate lupta cu patru bestii . Sfatul meu l-a surprins, mai ales că eu nu vorbiam cu el de un an de zile . Mai târziu am aflat de mirarea lui printr'un prieten comun - al meu și al lui .

Profesorii Universitari care se adunaseră la Congres - au putut totuși intra în Universitate și de acolo au trimis telegrame de protest Guvernului, cari au rămas fără efect...

Ilie Gârneață
(Amintire nepublicată)

Tabăra legionară dela Carmen Sylva din 1936 .

În anul 1935 s'a deschis o tabără legionară de muncă și educație, așezată într'o regiune pustie, dealungul malului Mării Negre, la ieșirea spre sud a localității balneo-climaterice Carmen Sylva, astăzi denumită Eforie-Sud .

În porțiunea care s'a ales ca loc de deschidere a taberii, creșteau mărăcini și bălării, terenul era accidentat, cu gropi, maluri care erau în continuă transformare prin eroziune, însă în dreptul acestui teren ales de tabără, era o plajă cu nisip de toată frumusețea .

Nu am participat în 1935 la deschiderea acestei tabere, deși ea a început cu studenții olteni. Imi amintesc că au plecat din București, odată cu Căpitanul, Nicoleta Nicolescu, V.L., N.S., N.R., și alții . Eu promisem sarcina să mă ocup cu organizarea județului, în vara aceea . În afară de aceasta trebuia să rezolv unele probleme în legătură cu organizarea Congresului studenților olteni dela Turnu Severin, așa că nu-mi mai rămăsese timp să merg și la Carmen Sylva .

În vara anului 1936 această tabără și-a continuat activitatea și a început mai de vreme. Terenul era curățit de buruieni și mărăcini, erau construite bordeie, instalate corvuri, amenajate drumuri și alei în interiorul taberii. Urma ca în vara aceea să se scoată bolovani de piatră din mare, cu care să se consolideze malul falezii de sus a taberii, care devenise loc de pelerinaj pentru vizitatorii din Stațiunile de pe litoral .

Pe faleza de jos a taberii, la câțiva metri în fața Mării, era construit Bordeiul Căpitanului. Avea o fundație de bolovani de piatră scoși din mare, care se ridica până la înălțimea de un metru și pe care se sprijineau căpriori și ferme de lemn, peste care era așezat carton asfaltat . Era spațios și asigura în timpul zilei o

temperatură plăcută .

În vara aceea Bordeiul a primit musafiri, care doreau să cunoască și să stea de vorbă cu Corneliu Codreanu, dela straturile înalte ale societății românești, până la muncitori și țărani simpli, care veneau din toată Tara să-l vadă pe Căpitan și să stea câteva zile în jurul lui .

Am plecat și eu în tabără pentru scurt timp, deoarece trebuia să-mi pregătesc examenele ultimului an de Academie Comercială, la care urma să ma prezint în toamna aceea, apoi, să-mi fac serviciul militar . Am spus părinților că plec pentru câteva zile la mare, dar nu - că mă duc în tabără la Carmen Sylva, pentru că s'ar fi o-pus. Tatăl meu m-a rugat să le trimit o carte postală ilustrată cu adresa unde stau, că - poate vin și ei să facă plajă . Le-am scris o carte postală, fără să le dau adresa unde stau. Nici n'a fost nevoie, pentru că tatăl meu a citit în ziare - peste câteva zile, despre tabăra legionară dela Carmen Sylva și a fost convins că sunt și eu acolo .

Stiindu-mă ocupat cu pregătirea examenelor pentru toamnă, gândea că nu-mi pot permite să fac altceva și s'a pornit cu trenul spre Carmen Sylva, unde m'a găsit într'adevăr în tabără . Când a sosit acolo, eu eram la o targă împreună cu Conferențiarul universitar, Radu Meitani, transportând bolovani de piatră din mare ca să consolidăm un mal. Eram în costum de baie și destul de bronzat, deși venit acolo de scurtă vreme . Când m'a văzut tata, și-a făcut cruce și mi-a spus : " Am trăit s'o văd și pe asta - băiatul meu cărând cu targa bolovani de piatră, iar acasă, de când e student, nici cu vitele pe islaz nu mai merge, spunând că e băiat mare, cu carte ; bravo ție băete, bine ai ajuns ! " -

Am făcut cunoștință tatălui meu cu colegul de targă, Radu Meitani. Acesta s'a prezentat ca Conferențiar Universitar și vechi prieten al meu, fapt care l-a impresionat plăcut pe tatăl meu. A început apoi Radu să-l lămurească, dar n'a trecut mult timp și văd că vine Ghiță Istrate spre noi, care-l cunoștea pe tatăl meu . Eu eram coleg cu Ghiță la Academia Comercială și cu o iarnă înainte, a fost în vizită la țară, la mine, unde am făcut vacanța de Crăciun împreună . Ghiță urează bun venit tatălui meu și-i spune că este invitat de Căpitan, în Bordeiul lui, ca să-l cunoacă. Istrate îi comunicase Căpitanului c'a venit tatăl meu la mine și sigur că a făcut acest drum, ca să mă ia din tabără... de

Tata avusese grijă să-mi spună, înainte a merge cu Istrate spre Bordeiul Căpitanului, să-mi fac bagajul, că după masă vom pleca acasă ca să-mi continui învățatul pentru examene .

A stat de vorbă cu Căpitanul peste o oră în Bordei, după care am fost strigat să merg și eu acolo. I-am găsit stând în picioare în fața Bordeiului ; priviau spre tabără . Cum am ajuns, Căpitanul mi-a spus să mă înțeleg cu tatăl meu în privința plecării mele din tabără, pentru că părinții mei doresc să mă aibă lângă dânsii. Eu am lăsat capul în jos și n'am dat nici un răspuns, pentru că aș fi dorit să mai stau acolo . A intervenit tatăl meu și mi-a spus că s'a înțeles cu Domnul Codreanu ca eu să mai stau cât mă simt bine, dar să nu uit că am examene de pregătit . Mi s'a înveselit fața și i-am spus că doresc să mai stau o săptămână . Tatăl meu a fost de acord cu dorința mea . La plecare, a rugat pe Căpitan să-i dea 2 băieți sdraveni , care să meargă cu el în oraș, pentru că vrea să cumpere un sac cu făină albă pentru nevoile celor din tabără. Căpitanul i-a mulțumit pentru darul ce-l face și s'au despărțit într'o atmosferă de mare înțelegere și respect reciproc. Pe lângă sacul cu făină albă a mai donat și o ladă de 25 de Kgr. cu zahăr și din

aceste alimente s'a făcut numai gogoși, care deveniseră deliciul taberii .

Pe tatăl meu l-am petrecut până sus pe faleză, împreună cu Radu Meitani, cu care eram " la targă " și Ghiță Istrate, Traian Clime și T.Grecu. Camarazii erau bucuroși că am rămas cu ei, dar și mai bucuros eu, c'am căpătat învoire dela tata, să mai stau cu ei .

În tabără era o atmosferă de voie bună și de bucurie. Îmi amintesc de ședințele cu Căpitanul, de serile cu cântece și povești, de munca fizică prestată de noi, de prietenii care se legau între cei prezenți . Zile de neuitat . Câtă dăruire sufletească și câte privațiuni voluntare, numai în scopul de a deveni mai buni , de a forma în noi un suflet nou, o gândire nouă .

Taberile legionare de muncă din România au fost și au rămas exemple unice în istoria Țării românești .

Eu eram nedespărțit de vechii mei prieteni, Ghiță Istrate, Traian Clime și T.Grecu . Făceam vizite dese în cortul Jaguarilor, unde se găseau gălățenii..Ne luam la întrecere în transportul de bolovani, cu tinerile noastre speranțe : Meitani, Constant, Vojen, Gârcineanu, etc., pe care îi ajutam și îi menajam .

Ce era mai greu în tabără , erau marșurile pe care le făcea Căpitanul cu noi, sus pe câmp, pe miriști. Erau marșuri pentru întărirea rezistenței fizice și a disciplinei. Când scoboram în tabără, eram negri de praf și obosiți . Traian Clime, cu humorul lui inepuizabil, ca să ne încurajeze, ne spunea : - " Gardă de Fier v'a trebuit, Gardă de Fier ați găsit ! " - Bietul Traian Clime, ce suflet mare avea și ce om deosebit era (a fost împușcat împreună cu alți 32 de camarazi, în lagărul dela Vaslui, în noaptea de 21-22 Sept. 1939) .

După o baie bună în mare, ieșiam de acolo alți oameni, ne simțeam cu forțe noi, ca noi născuți .

Serile ni le făcea plăcute corul studenților bucovineni, cu Filon Lauric, Vasile Posteuca și alții. Captivante erau și ariile , sau romanele cântate de tenorul Tincoca dela Iași .

Era ceva de neuitat și întreaga tabără dela Carmen Sylva a fost și a rămas, pentru cei ce au lucrat în ea, ca un vis frumos .

N.Dinu

Datorii legionare..

Mișcarea Legionară și-a propus să fie, îndeosebi, o școală de reînnoire, de refacere morală, pentru că moravurile în Țara noastră înainte, dar mai ales după primul război mondial, lăseau mult de dorit . Corupția, domnia bunului plac și lipsa de răspundere în treburile publice și în viața particulară prinseseră rădăcini adânci în sânul păturii noastre conducătoare . Panamalele (afacearea Skoda, a timbrelor de aviație, a chibritelor, a pădurilor, a petrolului și altele) se țineau lanț, iar în fața justiției era târât să răspundă " acarul Păun " , ajuns de pomină în acea vreme. Destrăbălarea, nedreptățile și jaful din avutul Statului și-au ajuns culmea sub Carol al II-lea și claca lui .

Rezultatul acestui desmăț în treburile Statului : Țara îngloțată în datorii la băncile străine, iar cea mai mare parte a populației ei, țărănimea și muncitorimea - se " sbătea în trudă și amar " . Ca acum !

Pentru a se pune capăt acestei rele stări de spirit cu conse-

cințe dezastruase pentru Tară și locuitorii ei, se cerea (și se cere) ca în locul secăturii, a stârpiturii morale care avea (și are) cuvânt greu de spus în viața Statului român să fie înscăunat un alt tip de om, , omul de caracter .

Si - rostul de căpetenie al Mișcării Legionare a fost, este și va fi - să crească caractere ; să facă educația membrilor ei în acest sens .

Cel ce a acceptat să se încadreze în Mișcare, nesilit de nimeni, știe că are mai mult datorii decât drepturi ca legionar . Pantru a nu face greșeli, din lipsă de cunoaștere îndeajuns a Mișcării și a țelurilor ei, una din datoriile principale, ale celui ce dorește să devină legionar, este : Să " cunoască bine Legiunea " . Despre aceasta s'a mai scris în numările anterioare ale acestui Buletin .

..." A lupta pe oriunde vom fi, ...pentru viața amenințată a nemului, socotim cea dintâi a noastră datorie de onoare ", ne spune Căpitanul în " Pentru Legionari " , pg.61 .

Si - " pentru a fi biruitori, trebuie să începem prin a ne birui pe noi. A ne birui, înfrângând în noi orice..veleități deșarte, orice poftă de mărire, orice interes personal ", ne cere dănsul în " Circulări și Manifeste " , pg.218 .

Că - " nici un drept nu putem avea, nici o pretenție de guvernare, nici o critică sau înfierare a politicianismului incorrect nu putem face, dacă noi înșine nu suntem corecți " (vezi " Circulări și Manifeste " , pg.107) .

Iar - " când ai făcut ceva, asumă-ți răspunderea ", că " legionarul când greșeste plătește, răspunde, nu fuge de răspundere " (Cărticica Sef.de Cuib,pg.75 și 79) .

Niciunul dintre noi nu poate pretinde că-i legionar desăvârșit . Fiecare dintre noi are de șlefuit la sufletul, la eul lui .

Cum trebuie să fie legionarul , ne-o spune Căpitanul : - " El trebuie să fie om de cuvânt. Când a spus o vorbă să se țină întocmai de dânsa, ...să se poarte după învățăturile creștine, ...să fie muncitor, ...să fie disciplinat, ...să vorbească când trebuie și cum trebuie, ...să ajute pe cel căzut în necaz, ...să meargă numai pe căile indicate de onoare, ...să fie întreprinzător, ...înțelept, ...blând, voios, ...drept, ...modest, ...curajos, ...hotărât, ...cuvîincios cu toată lumea, să fie cumpătat în toate și de o cinste care să-i atragă stima tuturor oamenilor din jur " (vezi Cărticica Sef. de Cuib).

Numai oameni cu astfel de însușiri, bine pregătiți pentru treburile Statului, vor putea asana răul din Tara noastră .

Pentru că au vrut și s'au trudit să îndrepte acest rău, au fost uciși - Căpitanul și tot ce a avut mai bun Mișcarea Legionară și au îndurat schingiuri și ani grei de închisoare zeci de mii de camara-razi .

Ca - Legiunea să nu fie abătută dela acest nobil rost al ei, Căpitanul ne-a cerut (în Ianuarie 1937, la mormântul lui Moța și Marin) și ne cere s'o " apărăm să nu alunece pe căi de afaceri, de lux, de trai bun, de imoralitate, de satisfacerea ambițiilor personale, a poftelor de mărire omenească " . Ne-a mai cerut atunci - și ne cere : " să apărăm Mișcarea Legionară cu toată puterea noastră , împotriva a tot ce ar putea s'o ducă pe căi de compromisuri sau compromitere, sau împotriva a tot ce ar putea să-i scadă măcar , înalta linie morală " (vezi " Circulări și Manifeste " pg.125-126) . Altfel , în zadar a fost atâta jertfă legionară .

Am redat aci, din scrisul Căpitanului, aceste câteva datorii

esențiale pe care le avem ca legionari. Să nu ne sustragem dela ele și să nu lăsăm să fie pocită învățătura Căpitanului !

Victor Apostolescu

Viața legionară .

Mișcarea Legionară s'a deosebit dela primele ei începuturi de toate curentele și formațiunile politice ale timpului. Deosebirea a fost atât de radicală încât apariția ei a avut efect de cutremur. Intregul eșafodaj al timpului a început să se clatine, fundamentul însuși al partidelor, comun tuturor, a devenit nesigur și și-a pierdut caracterul indubitabil. Mișcarea, deși apărută în mediul politic, s'a ridicat în primul rând împotriva " politicianismului " , în înțelesul devenit uzual de mașinație cu orice mijloace în scopul ajungerii la putere. Mișcarea Legionară a fost deci, reacția naturală, reacția de autoapărare a unei societăți care apucase pe drumul exteriorismului, pe drumul decăderii. În această societate valorile erau neglijate; ceea ce conta era puterea și banul, devenit singurele valori. Impletirea dintre ele devenise atât de strânsă încât se condiționau reciproc : se căuta puterea spre a se obține banul și se lupta pentru ban spre a ajunge la putere. Acesta era jocul drăcesc, fără de ieșire, joc care puse se stăpânire pe suflete, iar partidele deveniseră vehicolul cu ajutorul căruia jocul primea, la prima vedere, un sens, iar țelurile lui ascunse - șansa de a fi rapid atinse . Lipsa de valori, fuga după bani și putere afectase adânc omul. Sufletește, omul devenise bolnav și odată cu el societatea în care trăia .

Impotriva acestei degenerări morale și axiologice se ridică Căpitanul. El pornește o nouă luptă în aceeași veche arenă a politicului. Tinta lui vizează însă dincolo de politic, ea vizează înouirea omului și despoliticianizarea politicului, Căpitanul luptă pentru un om nou ancorat în adâncul plin de valori al sufletului și pentru o politică altoită pe ideal și morală. " Nu program trebuie să creiem, spunea Căpitanul, ci oameni, oameni noi" (Pentru Legionari ,pg.306) . Aceasta, întrucât "acest fel de om, care trăiește astăzi în politică românească l-am întâlnit în istorie. Sub domnia lui au murit națiuni și s'au dărâmat state" (id.ib.-sublinierea Căpitanului). " Deaceea, continuă ceva mai departe Căpitanul, piatra unghiulară dela care pornește Legiunea este omul, nu programul politic. Reforma omului ; nu reforma programelor politice."Legiunea Arhanghelul Mihail", va fi , prin urmare, mai mult școală și o oaste decât un partid politic " (id.in.-Sub.Căpitanului).

Aceste ultime cuvinte : " Legiunea o școală și o oaste " trebuie să apară tot timpul în fața ochilor legionarului, scrise cu litere de foc . Legionarul care nu le mai vede, care încetează a le mai privi și de a le da curs în viața sa personală încetează de a mai fi legionar. Iar Legiunea dacă ar uita numai o clipă, imperativul și adâncă semnificație a acestor puține cuvinte ar înceta pe dată să existe. Aceste cuvinte reprezintă magma de foc care a cutremurat istoria politică a României; ele sunt cuvintele magice care au transformat conștiințele unei mari părți a unui întreg sir de generații. Ele vor fi și formula simplă și clară care va putea îndrepta societatea de azi, ajunsă în criză, pe drumul însănătoșirii. Aceas-

ta, întrucât ele îndreaptă atenția și activitatea spre om, dar nu spre învelișul acestuia în ceea ce are mai superficial, nu spre egoism, deci nu spre ceea ce îl închistează pe om într-o existență izolată și singulară, într-o existență în continuă luptă cu celelalte existențe după deviza " homo hominis lupus ", ci spre om ca parte luptătoare și componentă a unei unități de luptă, ca luptător într-o oaste, oaste pusă în slujba unui sublim ideal .

Se înțelege acum dela sine de ce Legiunea poate exista numai atât cât întruhidează concret și activ aceste cuvinte în sensul lor adânc. Se înțelege acum mai clar de ce apariția Legiunii a însemnat un cutremur politic, ba mai mult, un cutremur uman, și de ce prezența ei trebuie să fie identică cu prelungirea acestui cutremur până la prăbușirea definitivă a eșafodajului putred al politicii amurale și lipsită de Dumnezeu .

Deaceea, Legiunea nu este altceva decât Revoluție ; Revoluție a spiritului, care transformă și nu distruge . Revoluție care crează suflete . Deaceea Legiunea nu are, nu poate avea moarte . Ea este viață . Viață în ceea ce aceasta are mai frumos și mai înălțător și anume în spirit .

Ca viață ea trebuie să încolțească și să dea roade. Ea are nevoie, în consecință, de un mediu prielnic. Acest mediu îl oferă școala și lupta legionară .

Căpitanul a intuit perfect toate aceste lucruri și de aceea în concret el a pus bazele mediului propice de dezvoltare a acestei vieți noi. El a pus bazele comunității legionare. Căpitanul și-a dat seama de importanța covârșitoare a mediului uman, deci a comunității. Nu se poate ajunge la un om nou dacă comunitatea însăși nu se reînnoiește. Tot atât de adevărat e însă și inversul : comunitatea nu se poate reînnoi fără înnoirea omului. În consecință comunitatea trebuie să devină școală însăși, iar omul, luptătorul care crează comunitatea . Legiunea a avut atâta timp succese cât timp această simbioză între comunitate, - înțeleasă de Căpitan ca cuib, familie legionară și Legiune în complexitatea ei, - și legionar - înțeles ca luptător în oastea legionară - a existat și a activat efectiv ca atare . Atât timp cât contactul între legionari există în fapt zilnic, gândurile se înaripează, inimile bat la unison, activitatea reușește să mute munți, cu un cuvânt viața legionară pulsează cu toată puterea și câștigă oamenii și spiritele . În clipa în care acest contact devine sporadic succesele Legiunii pălesc, iar viața nouă preconizată de Căpitan nu mai iradiază cu strălucirea inițială .

Oricât de împrăștiati vom fi, oricât de împovărați de ani și greutatea unii dintre noi, să ne străduim să reînviem Comunitatea legionară . Să refacem mediul spiritual al Legiunii ! Numai astfel Sfânta Tinerețe Legionară nu va îmbătrâni în etern .

Dr.A.Al.Bidian

Dispariția scriitorului Virgil Tănase..

Ziarele franțuzești și din alte țări ale lumii libere au anunțat, la sfârșitul lunii Mai, a.cr., dispariția din Paris, în ziua de 19.5-, a scriitorului român, Virgil Tănase .

Stiut este că el a înfierat prin presă și radio, samavolniciile regimului comunist din Tară . Pentru mai toți Românii din exil, n'a

fost deci, greu de bănuat cine avea interesul să-l facă dispărut..

După ciomăgeala Doamnei Monica Lovinescu, acum câțiva ani, au urmat scrisorile cu material exploziv trimise Dlor - Penescu, Goma și Orăscu, apoi s'a folosit cuțitul și mai nou "dispariția"...

Am detestat și detestăm astfel de acte provocatoare.

Pentru a nu ajunge și mai rău (ca popor) - în gura și oprobiul acestei lumi - e de dorit să nu se mai facă uz, în viitor, de astfel de procedee murdare.

!

Teama că vorbește noaptea în somn și, "am, să trăiți, cu lapte"...

....Gospodăria de Stat, "Urziceni", având și o cramă de vinuri și îngrășătorie de porci, s'a organizat o masă "muncitorească" (după Adunarea Generală a acestei Gospodării).....

Masa a avut loc la Manasia, acolo unde era și crama Gospodăriei....

Unul dintre delegații Trustului Gostat (care a luat parte la această Adunare și la masă) era Nea Vasile Mugur, Șeful financiar al Trustului. El, fiind mai în vârstă și obosit, a cerut lui Nicolae L., Contabilul șef al Gospodăriei să-i ofere un pat într-o cameră (era ora 12 noaptea), ca să se odihnească până dimineața, când trebuia să plece la București. Contabilul șef l-a plasat în camera de gardă a șefului Coloniei de deținuți, pe care Gospodăria îi contractase pentru lucrul ei. În acea cameră era un pat curat, cald - și Nea Vasile s'a așezat să doarmă. Contabilul șef i-a spus a cui e camera, dar știa că șeful Coloniei, locotenentul de securitate, este ocupat în noaptea aceea cu alte treburi și că - nu va veni să-l deranjeze pe Nea Vasile.

Spre dimineață, când ne-am dus să-l sculăm, ca să plece la București, îl găsim îmbrăcat și sta pe marginea patului, par'că aștepta pe cineva. Contabilul șef îi spune: - "Ce-ți pasă Nea Vasile, dumneata te-ai odihnit și ai dormit ceva, dar noi n'am închis un ochi". Nea Vasile ne-a mărturisit că nici el n'a închis ochii și ne-a spus de ce. Că - la vreo 15 minute după ce s'a culcat în pat, a intrat în cameră un locotenent de securitate, care s'a scuzat când a intrat, însă lui Nea Vasile a început să-i bată inima, când l-a văzut că intră peste el. Locotenentul i-a explicat că e camera de gardă a lui, a Coloniei de muncă - și că nu stă aci în permanență. După câteva minute a plecat, spunându-i lui Nea Vasile că, dacă va mai avea ceva de lucru în cameră, va veni încet fără să-l scoale.

Toate bune până aci, a spus Nea Vasile, dar cum el știa că are obiceiul să vorbească în somn, s'a gândit că dacă vorbește ceva tocmai când va veni din nou în cameră locotenentul de securitate cu vreo treabă - poate va spune ceva contra regimului, sau va înjura pe careva din "cei mari". Că atât îi trebuia locotenentului ca să-i facă^{dosar}, să-l ia la cercetări și să-l trimită în judecată; ori, asta-i mai trebuia lui acum, în pragul pensiei.

Avea dreptate bietul Nea Vasile să nu doarmă când știa că vorbește noaptea în somn și - părea mai obosit decât noi....

Tot la această masă "tovărășească" am aflat de o ispravă a lui Nea Jenică, șeful Cantinei Gospodăriei "Urziceni". Ocupa de mulți ani acest post. Fusese plotoner major de administrație și e-

ra pensionar. Era bun gospodar și pregătea mâncăruri bune pentru muncitorii Gospodăriei, dar mai ales pentru " reprezentanții " acestora, adică cei din conducerea Gospodăriei .

Intr'o dimineață, puțin după ora 8, vin 2 muncitori la el la Cantină și-l roagă să le dea și lor câte o cafea caldă, pentru că niște afurisite de vaci tinere nu s'au lăsat mulse așa de ușor și au întârziat puțin. La Cantină era regula să nu se mai servească masa caldă după ora 8 dimineața, ci se da numai pâine și marmeladă, fără cafea caldă. Bieții muncitori înfrigurați, pentru că era frig afară, l-au rugat din nou pe Nea Jenică să le dea și cafeaua caldă că le e frig și le e foame, dar Nea Jenică a rămas neînduplecat și le-a dat numai pâine și marmeladă. Muncitorii au plecat .

După un sfert de oră apar în Cantină doi revizori contabili de la Trustul Gostat București, care veneau în control la Gospodărie. Când au intrat controlorii în Cantină, au dat cu ochii de Nea Jenică , pe care-l cunoșteau de la alte controale anterioare. După ce și-au strâns mâinile în chip de salut și de bun venit, unul din controlori se adresează lui Nea Jenică , spunându-i : -" Nea Jenică, venim direct de la gară, pe jos, și e tare frig afară, fă bine, dacă ai, și dă-ne câte o cafea caldă ! " - Nea Jenică răspunde prompt : " Am, să trăiți, cu lapte, poftiți, luați loc " și le-a servit câte o cafea cu lapte, pâine și marmeladă . Pentru necăjiții de muncitori nu avusese nici cafea simplă .

De atunci i-a rămas numele lui Nea Jenică " să trăiți, cu lapte". Nu-i convenea să-i spună oricine, dar zâmbea când i se spunea de unul din conducere, sau de vr'un oaspe de la Trust . Purtarea lui Nea Jenică era proprie omului docil și încovoibil, totdeauna servil și atent cu " Șefii ", dar " drept și just " cu subalternii, sau cu cei mici....

N. Tăranu

Dumitru Neaga +

În ziua de 14 Iunie 1982 a încetat din viață, după o grea suferință camaradul nostru, Dumitru Neaga, născut în ziua de 7.3.1917, în comuna Alimănești, județul Olt .

Ca elev de liceu face parte din " Frăția de Cruce " a liceului din orașul Slatina ; ia parte în vara anului 1936 la tabăra de lucru din Topoloveni, condusă de camaradul Petre Vălimăreanu, unde au fost făcute cărămizile pentru casa unui om sărac din satul Vițești .

În anul 1941, din cauza prigoanei împotriva legionarilor - a Generalului Antonescu, își ia drumul pribegiei și sosit în Germania cu alți camarazi, sunt duși, de către autoritățile germane din acea vreme, în lagărul de muncitori străini al Fabricii de avioane, Heinkel, din Marien-Ehe, de lângă orașul Rostock . Lucrează în această fabrică aproape doi ani de zile și de aici e trimis sub pază cu camarazii lui, în lagărul Buchenwald, ca deținut politic . A fost eliberat de acolo, în August 1944 .

După cel de al doilea război mondial se stabilește în orașul Rastatt și lucrează ca funcționar la Comandamentul militar francez din acel oraș . Se căsătorește și are 5 copii, 4 băieți și o fată . Soarta nu l-a scutit de un mare necaz familial ; acum câțiva ani și-a pierdut un fecior într'un accident de avion fără motor .

Abia ieșit la pensie, o boală nemiloasă i-a curmat zilele prea de timpuriu . O parte din gândurile, viața și sbuciumul lui sufletească, ca legionar, scrise de el însă nepublicate încă, poartă tit-

lul : - " Vai de Tara care are nevoie de eroi ". Acest titlu spune mult .

Prin plecarea lui dintre noi, Mișcarea pierde un bun și credincios soldat al ei .

Slujba înmormântării a fost oficiată de Părintele Protopop, D.Em.Popa, în ziua de 18 Iunie 1982, în Capela Cimitirului Waldfriedhof, din Rastatt. La această tristă ceremonie au luat parte, în afară de mult îndurerata lui familie, camarazi veniți din alte părți și mulți cunoscuți de ai lui, din oraș .

Dumnezeu să dea sufletului său ales, liniștea de veci și să-i fie țărâna ușoară !

Papa Ioan al II-lea despre Națiune...

..." Fiecare Națiune posedă o identitate a ei proprie și o Națiune nu se poate desvolta dacă i se răpesc drepturile care condiționează această identitate " , a spus Inaltul Părinte (vezi Mă. Merkur, din 21.5.1982) .

X

Președintele Reagan, în Berlin, despre pacifiști...

..." Este de neînțeles că sunt oameni (aci în Vest) care au frică de rachetele noastre (cu neutron) pe care nu le-am fabricat încă - și nu de rachetele atomice sovietice, care's deja gata și îndreptate în contra noastră " , se întreabă mirat Președintele Statelor Unite ale Americii .

X

X

Declarațiile Președintelui Franței în legătură cu dispariția scriitorului român Virgil Tănase..

Președintele Franței, Domnul Francois Mitterand, fiind întrebat de ziaristi, în ședința sa de presă, din 9 Iunie, a.cr., de vizita pe care urmează să o facă în România, în Septembrie, anul acesta - cât și despre dispariția scriitorului român, Virgil Tănase, a spus că : - Nu are de gând să facă doar o vizită turistică sau de complezență când va merge, în Septembrie, în România . A ținut să facă cunoscut că dispariția scriitorului român, Virgil Tănase, în ziua de 19 Mai, din Franța, ar putea compromite serios relațiile Franței cu România , în caz că el a dispărut într'adevăr și nu va mai da nici un semn de viață. Virgil Tănase avea domiciliu în Franța, din 1977 și căpătase cetățenia franceză. Că informațiile organelor poliției franceze pledează pentru bănuiala că el a fost răpit de oamenii serviciului secret român . A promis că de va mai avea și alte informații în această privință, le va face cunoscut .

Toate acestea au fost relatate de ziarul american " Herald Tribune .-

X

X

X

Guvernul comunist din Resere a mărit prețurile, în mod simțitor pentru punga bietului Român, la mai toate articolele de primă necesitate .

Iar pentru situația catastrofală economică de azi din Tară,

Nicolae Ceaușescu a făcut răspunzători, ca întotdeauna, pe subalternii săi - și a mazilit pe vreo câțiva dintre ei..

Ca să facă față lipsei de carne pentru populația Țării, s'a hotărât înființarea de crescătorii de Stat pentru iepuri de casă. După socotelile " specialiștilor " regimului pecerist, o îmbunătățire a aprovizionării cu carne de porc și vacă va fi posibilă abia în anul 1986 . Halal de așa administrație .

N.Frunză

x

Alexandru Ghica +

La încheierea acestui Buletin, am primit trista știre a morții, în Tară, a camaradului nostru, Alexandru Ghica .

Era descendent din familia Grigore Ghica-Vodă, fost Domn al Moldovei .

Inceputul Mișcării Legionare este legat, de ^{și numele} Doamna Ghica dela Iași, mama dânsului . Pe pământul - proprietatea Doamnei Ghica , a luat ființă, în anul 1924, grădiniștea studențească dela Iași, în care s'a cultivat zarzavat pentru întreținerea taberii de cărămizi - dela Ungheni .

Devenind legionar, Alexandru Ghica a avut parte de puține bucurii ; a suportat, fără șovăire, tot felul de suferinți din partea prigonitorilor noștri .

Este arestat și închis în anul 1941, sub regimul Generalului Antonescu și - aflându-se încă în închisoare la înscăunarea comuniștilor (de către Ruși) la cârma Țării, este preluat de aceștia și ținut mai departe în temnițe, până în anul 1964, când a fost eliberat odată cu toți ceilalți deținuți politici .

În acești 23 de ani și ceva, de grea închisoare, Alexandru Ghica a avut o comportare ireproșabilă . Aceasta o spun toți cei care au îndurat cu dânsul, în acest timp, amarul temnițelor din Tară . Sacrificiul și suferințele sale pentru credința sa în Legiune și pentru binele Neamului românesc au atins culmi de martiriu . Azi, când pământeste ne-a părăsit, ne închinăm în gând, adânc întristați, în fața mormântului său .

Dumnezeu să-l odihnească în pace și să-i fie țărâna ușoară !

Apel pentru cititorii noștri. - De vreți să apară mai departe acest Buletin, ajutați-l ca să-și poată acoperi cheltuielile de fotocopiere și expediție și în viitor !

Contribuția bănească să se trimită la Casierul nostru :

Mircea Orendovici - Ml.
Konto Nr.2878057 / o1
Dresdener-Bank, Schloss Str.
6780 Pirmasens
B.R.Deutschland .

Pentru cei ce nu au posibilitatea să-și trimită obolul prin Bancă, la contul de mai sus, ci prin poștă, reamintim aci adresa Casierului nostru :

Mircea Orendovici
Parkschenke
Gärtnerstr.2
6780 Pirmasens
B.R.Deutschland .